

Gökkuşığı

— Mecaz Adam · 15 Kasım 2017

Ne boğulmak mümkün ne de doymak.
Birbiri ardına gelen renkler,
Gökkuşığında saf tutarlar.
Bazen karışırlar aynı zeminde.
Farklı farklı insanlar gibi,
Evvelden aynı yeminde,
Buluşup hasbihal ederler.

Böyle bir şey tabiatın ahengi,
Siyah beyazla güzel,
Beyaz siyahla anlamlı.
Ah ne güzeldir kuşların mırıldanması.
Tıpkı insanlar gibi dillerinde tekbir.
Kalplerinde hoşnut bir rahmet ile...

Renk ahenk ve tabiat,
İnsanla güzel.
Ey insanların en üstünü,
Ey kullar arasında;
Allahtan en çok korkanı.
Ey maşukun habibi.
Güller içinde bir gül bahçesi.
Ümmeti de su serp yüreğimizdeki yangına.
Ümmet duana muhtaç...